

забезпечить збільшення реального продукту й доходу, що є важливим показником економічного зростання в умовах інноваційного розвитку.

Література:

1. Гончаров В.М. Концептуальні проблеми ефективності праці в Україні / В.М. Гончаров // Вісник економічної науки України. – 2007. – № 2. – С. 33-37.
2. Офіційний сайт Державної служби статистики України. Національні рахунки. Наука, технології та інновації. Ринок праці [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
3. Віссер Л. Продуктивність та система цінностей / Л. Віссер // Продуктивність. – 2007. – №1. – С. 12–16.
4. Гурков И. Стратегии выживания промышленных предприятий в новых условиях / И. Гурков // Вопросы экономики. – 1995. – №6. – С. 19-21.
5. Продуктивність праці в контексті забезпечення інноваційного розвитку економіки України [Електронний ресурс] / І. В. Заюков // Економіка: реалії часу. Науковий журнал. – 2015. – № 2. – С. 236-242. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/econrch_2015_2_38.

Дем'яненко А. А.

*аспірант другого року навчання спеціальності 051 – Економіка
Харківський національний економічний
університет імені Семена Кузнеця
м. Харків, Україна*

ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ КОНЦЕПЦІЇ ЛЮДСЬКОГО РОЗВИТКУ

Концепція людського розвитку є новою соціально-економічною парадигмою, основою для формування якої став перехід від традиційної моделі економічного розвитку до інноваційної. В умовах прогресивного розвитку науки і техніки, неминучою є інтеграція науки і виробництва, коли наука забезпечує теоретичну і практичну виробничу діяльність. Ці процеси поклали початок необхідності теоретичного переосмислення суспільних відносин та суспільного виробництва, зокрема виділення нового ресурсу, фактору виробництва – інтелектуально-творчих здібностей людини, що *знайшло своє відображення* у працях багатьох відомих учених: Д. Белла [2], Дж. К. Гэлбрейта [3], Й. А. Шумпетера [14], Ф. Х. Найта [10].

Так, у результаті зосередження уваги над важливістю ролі людських ресурсів в соціально-економічній сфері виникає новий тип суспільних відносин, де людина стає центром економічного розвитку як мета розвитку, можливість реалізувати основні людські цінності і права, розширювати свої можливості.

Формування та широке розповсюдження концепції людського розвитку безумовно викликане рядом об'єктивних взаємопов'язаних чинників. За допомогою використання історичного методу та методу наукового спостереження, автором виділено основні передумови формування концепції людського розвитку: історичні, економічні, соціальні та інституціональні.

1. Історичні передумови. Концепція людського розвитку почала формуватися у результаті і під час радикальних колоніальних перетворень та наукових відкриттів. З одного боку – процеси деколонізації, у результаті яких виникло близько сотні нових держав мало велике історичне значення, але ще більшого значення деколонізація набула у розвитку людської цивілізації в глобальному масштабі, оскільки змінила

вектор історичного розвитку багатьох країн; тобто, у народів незалежних держав з'явилася можливість самостійного розвитку [1; 13].

Незважаючи на визнання права на самовизначення та суверенітет постколоніальних держав існуючий міжнародний економічний порядок та фактична їх залежність від закономірностей розвитку економік потужних капіталістичних держав створювала суттєві перешкоди для їх вільного розвитку. В умовах фактичної економічної залежності новостворених держав, право на розвиток повинно було стати підставою отримання цими державами певних преференцій в міжнародному економічному конкурентному середовищі та ідеологічним засобом боротьби експлуатованих за новий міжнародний економічний порядок [9]. Таким чином, у результаті процесу деколонізації і появи незалежних держав Третього світу, виникає гостра необхідність вирішення соціальних, економічних, політичних та інших проблем з метою підвищення рівня життя населення та його розвитку [5].

2. Економічні передумови. У руслі вищезазначених історичних змін, науково-технічна революція висунула науку у якості провідного фактора економічного росту, що вплинуло на посилення ролі людини у виробництві. Саме в умовах масштабного науково-технічного прогресу в економіці постійно зростає роль і значення людини, рівня її освіти, кваліфікації, наукових знань, умінь і досвіду [7]. Г. Р. Салахова, працюючи над виявленням взаємозв'язку між цими процесами влучно зазначає, що ще у працях представників класичної політекономії: В. Петті, А. Сміта, Д. Рікардо почали закладатися положення теорії людського капіталу, зокрема Дж. Мілль досліджував питання зв'язку знань і розумових здібностей людини та рівня продуктивності праці [11].

Загальновідомо, що формування концепції людського капіталу відбулось, головним чином, внаслідок бурхливого розвитку науки і техніки, основоположниками сучасної теорії людського капіталу є відомі учені Г. Беккер та Т. Шульц. Як зазначає Н. В. Кирилик, «теорія людського капіталу дуже стрімко розвивалась, досить швидко знаходились відповіді на «складні» запитання про роль людини на виробництві» [6], але варто відзначити, що теорія людського капіталу не втрачає своєї актуальності, а наукові дослідження у напрямку розвитку інтелектуального капіталу проводяться й досі. Так, сучасний економіст В. Леонтьєв влучно визначає освіту як «соціальне інвестування», накопичення якого веде до підвищення рівня життя населення та зростання рівнів доходів майбутніх поколінь [11]. Отже, варто відзначити, що об'єктивна реальність наголошує на важливості формування й ефективного використання людського капіталу, а значний науковий доробок з даного питання підтверджує тривалий процес еволюційного розвитку та актуальність даного питання незалежно від різних часових проміжків.

3. Соціальні передумови. У зв'язку з переосмисленням ролі людини у сфері суспільного життя, кругообігу відтворювальних процесів збільшуються і коло проблем, вирішення яких неможливе у рамках концепції людського капіталу. До ключових глобальних проблем людства, визнаних світовою спільнотою та представлених у Декларації тисячоліття ООН є високий рівень бідності серед населення та голоду; проблема з *доступу дітей до* початкової освіти; нерівноправність за статевою ознакою; расова, етнічна, релігійна дискримінація, високий рівень дитячої та материнської смертності, високий рівень поширеності захворювань ВІЛ / СНІДом, малярією та іншими захворюваннями; проблеми з *доступу населення до питної чистої води* [4]. В. Р. Сіденко [12], пропонує дещо інший «список» проблем, з якими має справу сучасний світ, як то: посилення демографічної кризи, пов'язаної з прискореним старінням населення, дитячої смертності; проблеми продовольчого забезпечення; погіршення стану здоров'я людини; загострення соціальної нерівності у світі, яке

досягло неприпустимо високих рівнів, і, як наслідок, поглиблення проблем бідності; поширення транскордонної злочинності тощо.

Але концепція людського капіталу у вирішенні глобальних проблем людства недостатньо ефективна, оскільки її положення не пропонують ані конкретних рішень зазначених проблем, ані нових шляхів розвитку соціальної підсистеми економіки у цілому. Більш того автор вважає, що у рамках концепції людського розвитку людина розглядається через призму економічних процесів: суспільного виробництва, відтворення, економічної діяльності. На нашу думку, саме це стало підґрунтям для стрімкого формування та поширення концепції людського розвитку [8]. Такої, що має посилену соціальну орієнтацію економіки та зосереджена на питаннях, пов'язаних із орієнтацією суспільства на зростання добробуту та підвищенні якості життя тощо.

4. Інституціональні передумови. Посилаючись на положення теорії інституціоналізму, діяльність ООН, як міжнародного інституту, сприяє співпраці між суверенними державами, вносить важливий внесок у розв'язання проблем сучасності і сприяє загальному світовому розвитку [17]. Так, вищезазначені тогочасні історичні та соціально-економічні процеси поклали основу формування теоретико-методологічних основ концепції людського розвитку, сформованої та обґрунтованої пакистанським економістом *Махбуб уль-Хаком* та індійським економістом *Амартія Сеном* – представниками Програми розвитку Організації Об'єднаних Націй (далі – ПРООН).

У рамках Програми розвитку Організації Об'єднаних Націй експерти розробляють нові принципи концепції людського розвитку. В офіційних документах ПРООН ([15], [16] та інші) доводиться, що справжній людський розвиток має бути орієнтований на людину, групи людей, соціальні системи суспільства, які повинні розглядатися не як засіб, не як один з наявних ресурсів економічного зростання, а як його найважливіша стратегічна суспільна мета. Вищевикладені передумови стали рушійною силою формування концепції людського розвитку. Так, з поступовим становленням концепції людського розвитку історичні, економічні та соціальні процеси у світі знайшли відображення у деклараціях і конвенціях ООН.

Таким чином, сучасне міжнародне товариство заперечує традиційне і одностороннє розуміння розвитку, як зростання обсягу матеріальних благ. Необхідність орієнтації суспільства на зростанні добробуту та підвищенні якості життя зумовило стрімкий розвиток і популяризацію концепції людського розвитку. За допомогою використання історичного методу та методу наукового спостереження визначено основні передумови формування та широкого розповсюдження концепції людського розвитку, якими є історичні, економічні, соціальні та інституціональні чинники.

Література:

1. Алексєєнко І. В. Колоніалізм та расизм як засоби обмеження дії універсальних прав людини і прав народів / І. В. Алексєєнко // Права людини перед викликами ХХІ століття: матеріали І Всеукраїнської наукової конференції, (м. Бердянськ, 10 грудня 2012 р.). Бердянськ, 2013. – С. 6-13.
2. Белл Д. Грядущее постиндустриальное общество: Опыт социального прогнозирования : пер. с англ. / Д. Белл. – М. : Academia, 1999. – 787 с.
3. Гэлбрейт Дж. К. Новое индустриальное общество : пер. с англ. / Дж. К. Гэлбрейт. – М. : АСТ, 2004. – 225 с.
4. Декларация тысячелетия Организации Объединенных Наций: принята Резолюцией 55/2 Генеральной Ассамблеи от 8 сентября 2000 г. // официальный сайт ООН [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/summitdecl.shtml. – Дата доступа: 01.03.2018.
5. Игнатъева А. А. «Зелёная» экономика: практический вектор устойчивого развития или политический компромисс? // А. А. Игнатъева – М. : МНЭПУ, 2011. – С. 28-60.
6. [K01] Кирлик Н. В. Этапи розвитку людського капіталу підприємств [Електронний ресурс] / Н. В. Кирлик // Становление современной науки - 2013 : материалы IX Международной научно-

практической интернет-конференции (Praha: publishing house Education and Science s.r.o.). – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/29_SSN_2013/Economics/10_14599_6.doc.htm. – Дата доступу: 01.03.2018.

7. Лисак В. Ю. Сутність та основні положення концепції людського капіталу [Електронний ресурс] / В. Ю. Лисак // «Young Scientist». – 2016. – № 3 (30). С. 39. – Режим доступу: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2016/3/30.pdf>. – Дата доступу: 01.03.2018.
8. Маркова Н. С. Взаємозв'язок концепцій людського розвитку та економіки знань: аналітична оцінка / Н. С. Маркова, А. А. Дем'яненко // Економіка і організація управління : зб. наук. пр. – Вінниця : ДонНУ, 2016. – № 2 (22). – С. 230-237.
9. Муравьев А. М. Юридическая и социальная природа права на развитие / А. М. Муравьев // Социальное управление. Экономика и право. – 2011. – № 5. – С. 189-194.
10. Найт Ф.Х. Прибыль / под ред. В.М. Гальперина // Вехи экономической мысли Рынки факторов производства. Т. 3. – СПб. : Экономическая школа, 1999. – 496 с.
11. Салахова Г. Р. Выявление взаимосвязи между уровнем образования и производительностью труда на примере экономики России и Республики Татарстан [Электронный ресурс] / Г. Р. Салахова // Экономика, государство, общество. – 2013. – № 1. – Режим доступа: <http://ego.uara.ru/ru/issue/2013/01/02/>. – Дата доступу: 01.03.2018.
12. Сіденко В. Р. Нові глобальні виклики та їх вплив на формування суспільних цінностей / Сіденко В. Р. // Український соціум. – 2014. – № 1 (48). – с. 7-21.
13. Соловьева Р. Г. ООН: расстановка сил и дипломатия в 80-е годы. / Р. Г. Соловьева. – М. : Наука : Ин-т мировой экономики и международных отношений, 1990. – 174 с.
14. Шумпетер Й. А. Теория экономического развития / Й. А. Шумпетер. – М.: Прогресс, 1982. – 355 с.
15. Human Development Report 1990. [Electronic resource] // UNDP. – New York: Oxford University Press, 1990. – Available at: <http://www.hdr.undp.org/en/reports/>. – Access date: 01.03.2018.
16. Human Development Report 2010. The Real Wealth of Nations [Electronic resource]. UNDP. – New York: Oxford University Press, 2010. – Available at: http://hdr.undp.org/sites/default/files/reports/270/hdr_2010_en_compl_ete_reprint.pdf. – Access date: 01.03.2018.
17. Walton H. Hamilton The Institutional Approach to Economic / Walton H. Hamilton // Theory, American Economic Review, 1919. – № 9 (1), Supplement. – P. 309-318.

Кравцов С.О.

кандидат соціологічних наук

Науково-дослідний інститут праці і зайнятості населення

Мінсоцполітики і НАН України

м. Київ, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ І ПОШУК ШЛЯХІВ ЇЇ УДОСКОНАЛЕННЯ²

Державна політика України у сфері зайнятості населення базується на таких основних принципах:

- забезпечення рівних можливостей усім громадянам, незалежно від походження, соціального і майнового стану, расової та національної незалежності, віку, статі, політичних переконань, ставлення до релігії, в реалізації права на вільний вибір виду діяльності відповідно до здібностей та професійної підготовки з урахуванням особистих інтересів і суспільних потреб;

- сприяння забезпеченню ефективної зайнятості, запобіганню безробіттю, створенню нових робочих місць і умов для розвитку підприємництва;

² Тези є витягом НДР «Основні напрями реалізації державної політики розв'язання проблемних питань у сфері зайнятості населення в контексті проведення соціально-економічних реформ в Україні», в якій автор брав участь як співвиконавець (№ держреєстрації 0116U004068).

ЦЕНТРАЛЬНОУКРАЇНСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

***“Конкурентоспроможна модель
інноваційного розвитку
економіки України”***

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ

11 квітня 2018 року

Збірник тез доповідей

Кропивницький
“Ексклюзив-Систем”
2018

УДК 330.34:330.117

Конкурентоспроможна модель інноваційного розвитку економіки України: збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції, 11 квітня 2018 року, м. Кропивницький. – Кропивницький: “Ексклюзив-Систем”, 2018. – 343 с.

Редакційна колегія: Левченко О.М., Горбунов О.В., Музиченко А.С., Шалімова Н.С., Жовновач Р.І., Плинокос Д.Д., Малаховський Ю.В., Зайченко В.В., Сторожук О.В., Заярнюк О.В., Ткачук О.В., Царенко І.О.

Збірник містить матеріали Міжнародної науково-практичної конференції “Конкурентоспроможна модель інноваційного розвитку економіки України”, яка відбулася 11 квітня 2018 року у Центральноукраїнському національному технічному університеті.

У доповідях розглянуто науково-теоретичні і прикладні проблеми бюджетно-податкових відносин в умовах інноваційного розвитку економіки. Досліджено особливості інноваційного розвитку реального сектору економіки, галузей та інфраструктури. Висвітлено вітчизняний та міжнародний досвід державного регулювання інноваційного розвитку економіки, формування та розвитку сучасних інноваційно-інтегрованих структур, роль територіальних громад у забезпеченні інноваційного розвитку.

Розкрито соціально-економічні питання забезпечення конкурентоспроможності суб’єктів господарювання в умовах становлення інноваційної парадигми розвитку. Охарактеризовано кількісні та якісні аспекти розвитку людського потенціалу в контексті інноваційно-інвестиційних трансформацій. Розглянуто особливості інформаційно-аналітичного забезпечення інноваційного розвитку.

Рекомендовано до друку Науково-технічною радою Центральноукраїнського національного технічного університету(протокол №4 від 26 квітня 2018 року)

Відповідальний за випуск: д.е.н., професор Левченко О. М.

Матеріали збірника публікуються в авторській редакції.

За достовірність наведених у публікаціях даних, географічних назв, власних імен, цитат та іншої інформації несуть особисту відповідальність автори тез доповідей.

ISBN 978-617-7079-70-1

©Автори, 2018

©Центральноукраїнський національний технічний університет, 2018

ЗМІСТ

1. БЮДЖЕТНО-ПОДАТКОВІ ВІДНОСИНИ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Лісовий А. В. УДОСКОНАЛЕННЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ ЯК МЕТОД ДЕТІНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ	10
Горбунов О. В. УКРАЇНА В МІЖНАРОДНОМУ РЕЙТИНГУ ВІДКРИТОСТІ (ПРОЗОРОСТІ) БЮДЖЕТУ «OPEN BUDGET INDEX»: ДОСЯГНЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	12
Manole T. SUSTAINABILITY INDICATORS AND CORRELATION BETWEEN PUBLIC DEBT, BUDGET DEFICIT AND TAX POLICY	15
Шалімова Н. С. МІЖНАРОДНИЙ РЕЙТИНГ ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ (BENCHMARKING PUBLIC PROCUREMENT) В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ	18
Кузьменко Г. І. ОЦІНЮВАННЯ ПОДАТКОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ДЕРЖАВИ, РЕГІОНУ ТА СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ	22
Магопець О. А. ПОДАТКОВІ ІНСТРУМЕНТИ СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ	25
Лисенко А. М. ПОДАТКОВІ ІНСТРУМЕНТИ ЯК ЗАСІБ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В ЕКОНОМІЦІ	27
Фомічов К. С. УПРАВЛІННЯ НЕДЕРЖАВНИМИ ПЕНСІЙНИМИ ФОНДАМИ ЯК ФАКТОР СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ	30
Гнибіденко О. М. ОСОБЛИВОСТІ БЮДЖЕТНО-ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	32

2. ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК РЕАЛЬНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ, ГАЛУЗЕЙ ТА ІНФРАСТРУКТУРИ

Биковець В. М. РОЛЬ І МІСЦЕ БІЗНЕС-АСОЦІАЦІЙ В СИСТЕМІ ПІДТРИМКИ І РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ	35
Петрова І. Л. ІННОВАЦІЙНА СКЛАДОВА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	38
Антонюк В. П., Підоричева І. Ю. НЕОІНДУСТРІАЛІЗАЦІЯ ЯК ВИЗНАЧАЛЬНИЙ ФАКТОР ЕКОНОМІЧНОЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ	41
Холявко Н. І. ОСНОВНІ ОЗНАКИ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА ...	44
Бондар Ю. А., Легінькова Н. І. УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА	46
Кернасюк Ю. В. ФАКТОРИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В ЕПОХУ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ	49
Дубина М. В. РОЛЬ ІНФРАСТРУКТУРИ КРЕДИТНОГО РИНКУ У РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	52

Kotsiurba O. INNOVATIVE DEVELOPMENT OF HOUSING AND COMMUNAL SERVICES	54
Полтавець М. М. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ КРИПТОВАЛЮТ В УКРАЇНІ	56
Пильникова Я. І. РОЛЬ ТОВАРОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У РОЗВИТКУ ЕКСПОРТНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ	59
Герасименко Г. В. ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНИХ ГАЛУЗЕЙ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ ЯК ЧИННИК КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЕКОНОМІКИ: СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ	62
Лагно В. О., Немченко Т. Б. УМОВИ АКТИВІЗАЦІЇ ВИХОДУ УКРАЇНСЬКИХ КОМПАНІЙ НА МІЖНАРОДНІ РИНКИ	66
Журибіда Н. Р. РОЛЬ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ СКЛАДОВОЇ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ БАНКІВ	70
Шпомер Т. О. ПРОБЛЕМИ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО МАШИНОБУДУВАННЯ	72
Вінтеї Ж. КОМПАРАТИВНА ХАРАКТЕРИСТИКА МЕТОДІВ ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ НАЦІОНАЛЬНИХ АГРОХОЛДИНГІВ	76
Драч О. В., Глевацька Н. М. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ В УКРАЇНІ	78

3. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

Левченко О. М. СУЧАСНІ РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ ТРЕНДИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ У МІЖНАРОДНОМУ ВИМІРІ	81
Chkhaidze I., Kintsurashvili S. REGULATED ROLE OF THE STATE IN IMPLEMENTATION OF INNOVATIVE POLICY	85
Mikeladze E. THE ROLE OF JAPANESE STATE AND STRATEGIC APPROACH OF COMPANIES TO DEVELOP THE ECONOMICS	89
Makharadze N. CALCULATION METHOD OF THE COMPETITIVENESS POLYGON.....	96
Герасименко О. О. ДЕРЖАВНІ ПРІОРИТЕТИ ОСВІТИ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	100
Парубець О. М., Сугоняко Д. О. РОЛЬ ДЕРЖАВНОГО ФОНДУ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ В ЗРОСТАННІ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ	102
Nabulsi H. N. INTERNATIONAL APPROACHES TO REGULATION OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP	104
Haidura H. M. REGULATION OF INNOVATIVE DEVELOPMENT OF THE HIGHER EDUCATION SYSTEM' RESEARCH SECTOR	110

АлебіКансо А. А. МЕЗОЕКОНОМІЧНІ ПОКАЗНИКИ СОЦІАЛЬНОГО КАПІТАЛУ	114
Плинокос Д. Д. РОЗВИТОК СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ ОСНОВ ДЕРЖАВНОГО РЕГЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ	117
Красножон Н. С. ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ У КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ	118
Царенко І. О. ЗАСАДИ МОДЕЛІ ПОТРІЙНОЇ СПІРАЛІ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ РЕСУРС КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОЇ МОДЕЛІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ	121
Шелковникова О. В., Шелковникова В. С. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕРЕДОВИХ КРАЇН ДЛЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ	124
Грінка Т. І. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ КЛАСТЕРІВ В УКРАЇНІ	126
Фрунза С. А. ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО ВПЛИВУ НА ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РОЗВИТОК АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	129
Золотарьов О. О., Глевацька Н. М. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ	131
Герасимець Я. О. ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ: СТРАТЕГІЧНИЙ ПІДХІД.....	133
Калашнікова А. К. СВІТОВА ПРАКТИКА ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ	135
Карасенко В. О. ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ ЯК СКЛАДОВА МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ	137

4. ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК СУЧАСНИХ ІННОВАЦІЙНО-ІНТЕГРОВАНИХ СТРУКТУР

Пугаченко О. Б. ВИДИ ІННОВАЦІЙНО-ІНТЕГРОВАНИХ СТРУКТУР ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ	141
Лисенко І. В., Лисенко Н. В. ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ ЕКОЕНЕРГЕТИЧНИХ КЛАСТЕРІВ В УКРАЇНІ	145
Харченко І. В. Романюк Л. М. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ОКРЕМИХ ГАЛУЗЕЙ УКРАЇНСЬКОГО МАШИНОБУДУВАННЯ В СВІТЛІ ПОСИЛЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ ТА ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ	147
Орлова А. А. ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ КЛАСТЕРІВ ЯК ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ	150
Малаховський Ю. В. ФАКТОЛОГІЧНА ОСНОВА ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТУРИСТИЧНОГО КЛАСТЕРУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОСИСТЕМИ	153
Агура Ю. О., Сторожук О. В. КОНКУРЕНТНІ ПЕРЕВАГИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНО-ІНТЕГРОВАНИХ СТРУКТУР	159

Ковальчук Г. В. РОЗБУДОВА «ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ» ЯК ОСНОВА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ 162

Щербина С. В. СУЧАСНИЙ СТАН ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНТЕГРОВАНИХ СТРУКТУР 164

5. РОЛЬ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

Зайченко В. В. ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ЯК ЧИННИК ПРИСКОРЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ 167

Шалімов В. В. ПІДВИЩЕННЯ РОЛІ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ САМОВРЯДУВАННЯ ПРИ ФОРМУВАННІ ПОДАТКОВОЇ СКЛАДОВОЇ ДОХОДІВ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНО-ОРІЄНТОВАНОЇ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ РЕГІОНУ 169

Гора А. В. РОЛЬ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ОСВІТНІХ ЗАКЛАДІВ 172

6. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВАЖЕЛІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ В УМОВАХ СТАНОВЛЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ПАРАДИГМИ РОЗВИТКУ

Каленюк І. С. ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ФОРМИ ТА СУЧАСНІ ТРЕНДИ 175

Šoltés M. THE ECONOMIC ASPECTS OF SOCIAL SERVICES DEVELOPMENT IN SLOVAK REPUBLIC IN THE CONTEXT OF DEMOGRAPHIC CHANGES .. 180

Сторожук О. В. ЕКОНОМІЧНА І ДЕМОГРАФІЧНА БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ В КОНТЕКСТІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ 184

Сочинська-Сибірцева І.М. НАДІЙНІСТЬ ПЕРСОНАЛУ ЯК СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ВАЖІЛЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА 187

Шаумян О. Г. СОЦІАЛЬНІ ВАЖЕЛІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ КЕРІВНИКІВ В УМОВАХ СТАНОВЛЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ПАРАДИГМИ РОЗВИТКУ 190

Гмиря В. П. АГРАРНЕ ВИРОБНИЦТВО ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ 192

Барабаш Л. В., Копитіна І. В. ПОДАТКОВЕ НАВАНТАЖЕННЯ ЯК ІНДИКАТОР ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ 194

Власюк С. А., Бондаренко Н. В. РОЛЬ АВАРІЙНИХ КОМІСАРІВ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ ЯК НЕОБХІДНИЙ ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ 197

Сисоліна Н. П., Чумаченко О. С. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ПРИ ІННОВАЦІЙНОМУ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА 199

Тарасенко А. В., Дубина П. В. ОБГРУНТУВАННЯ ТЕОРЕТИЧНИХ ПОЛОЖЕНЬ ПРИРОДИ ФАКТОРИНГУ ТА ЙОГО РОЛІ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ 200

Серета Н. М. ВПЛИВ ГЛОБАЛЬНОЇ ТОРГОВОЇ СИСТЕМИ НА МІЖНАРОДНУ МАРКЕТИНГОВУ ДІЯЛЬНІСТЬ	202
Карпенко Н. М., Ямчук Г. М. КОРПОРАТИВНА СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННІ ПЕРСОНАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА	205
Гребінчук О. М. МОТИВАЦІЙНІ ЗАСАДИ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	207
Балика О. Г. СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ КОРПОРАТИВНОЮ КУЛЬТУРОЮ ЯК ФАКТОР КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ	208
Гнибіденко О. М. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ РИНКУ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ	210
Фабрикантов М. І. СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ: УПРАВЛІННЯ МАРКЕТИНГОВОЮ КОМУНІКАЦІЄЮ ЗВО	213
Ситник О. Ю., Шестіна Є. С. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АВІАПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ СТАНОВЛЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ	215
Ситник О. Ю., Хван К. В. ЕКОЛОГІЗАЦІЯ ЛОГІСТИКИ, ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АВІАКОМПАНІЇ, В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ	218
Степанюк Ю. С. ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА	221
Жуманазарова С. Ж. ПОЗИЦІОНУВАННЯ ТОВАРУ В УМОВАХ ЗАРУБІЖНОГО РИНКУ	223

7. КІЛЬКІСНІ ТА ЯКІСНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ЛЮДСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ В КОНТЕКСТІ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Лутай Л. А. ЄВРОПЕЙСЬКІ АСПЕКТИ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ ТА ЇХ АДАПТАЦІЯ ДО УМОВ УКРАЇНИ	226
Левченко А. О. РОЗВИТОК ЛЮДСЬКИХ РЕСУРСІВ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	229
Сибірцев В. В. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ІННОВАЦІЙНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ РИНКУ ПРАЦІ	231
Смутчак З. В. ТРУДОВА МІГРАЦІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ	234
Козир І. С. РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ В КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО КАПІТАЛУ НА КОРПОРАТИВНОМУ РІВНІ	237
Запірченко Л. Д., Рябоволик Т. Ф. ЗМІНА ПІДХОДІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАЦІ ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМОК ПІДВИЩЕННЯ ЇЇ ПРОДУКТИВНОСТІ	239
Дем'яненко А. А. ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ КОНЦЕПЦІЇ ЛЮДСЬКОГО РОЗВИТКУ	241
Кравцов С. О. ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ І ПОШУК ШЛЯХІВ ЇЇ УДОСКОНАЛЕННЯ	244

Наукове видання

***“Конкурентоспроможна модель інноваційного
розвитку економіки України”***

**Збірник тез доповідей
Міжнародної науково-практичної конференції
11 квітня 2018 року**

Тези доповідей надруковано в авторській редакції.

Відповідальний за випуск: д.е.н., професор Левченко О. М.

Формат 60x84¹/₈. Папір офсет.

Друк різнограф. Ум. друк. арк. _____

Тираж 100 екз. Зам. №

Надруковано:

Приватне підприємство “Ексклюзив-Систем”

Свідоцтво ДК № 4470 від 17.01.2013 р.

25006, м. Кропивницький, вул. Шевченка, 25

тел. / факс 24-35-53